

forhindres i at møde i folketinget på grund af udsendelse i offentligt hverv i 1 måned, vil tinget kunne bevilge ham orlov efter de gældende regler — f. eks. hvis udenrigsministeren eller markedsministeren engageres i arbejde i FN eller EF i 1 måned — men hidtil er orlov til ministre ikke bevilget i sådanne tilfælde. Det bemærkes, at en minister ikke i orlovsperioden kan møde i folketinget, uden at den bevilgede orlov derved ophører og stedfortræderens hverv bortfalder.

Udvalget har drøftet, om der burde indføres en *almindelig adgang* til at bevilge ministre orlov for perioder af mindst 1 måned ad gangen. Begrundelsen herfor skulle dels være ønskeligheden af at sætte partier, der deltager i en regeringsdannelse, som jo berører dem værdifuld arbejdskraft ved arbejdet i salen og i udvalgene, i stand til bedre at klare dette arbejde, dels at lette ministrenes deltagelse i internationalt arbejde. Der har imidlertid ikke kunnet opnås tilslutning til en sådan almindelig regel. Derimod er man enedes om den i ændringsforslag nr. 8 indeholdte regel, hvorefter tinget kan bevilge orlov til ministre, der på grund af *midlertidig udsendelse i offentligt hverv*, ikke regelmæssigt vil kunne give møde i tinget i perioder af mindst 1 måned. Herved er især tænkt på tilfælde, hvor f. eks. udenrigsministeren eller markedsministeren i en periode må opholde sig i udlandet på grund af virksomhed i internationale organer. Ifølge bestemmelsen afbrydes en sådan orlov ikke, selv om den pågældende minister i orlovsperioden giver møde i tinget i sin egenskab af minister.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer) havde foretrukket, at der var givet adgang til at bevilge medlemmer af folketinget orlov af en uges varighed, idet der da ikke var behov for, at ministre — som ministre — kan deltage i folketingets forhandlinger samtidig med, at deres suppleanter som midlertidige medlemmer deltager i folketingets forhandlinger, hvilket mindretallet finder betænkeligt.

V. Støtte til partigrupper og/eller til det enkelte folketingsmedlem.

Det er forlængst erkendt, at såvel de enkelte folketingsmedlemmer som folketingsgrupperne har behov for bistand til udførelse af det stadigt mere omfattende arbejde, som påhviler dem. Der er for flere år tilbage indført en ordning, hvorefter der ydes økonomisk bistand, som udbetales til folketingsgrupperne med det formål at forbedre disses og de enkelte medlemmers arbejdsmuligheder under udførelsen af folketingsarbejdet. Den nævnte støtte er gennemført i almindelig enighed. Partistøtten er flere gange forbedret, ligesom administrationen af den er blevet simplificeret. Den gældende ordning*) består i, at der udbetales et grundbeløb til hver folketingsgruppe og derudover et grundbeløb pr. folketingsmandat. Disse grundbeløb reguleres automatisk i takt med realløns- og pristalsudviklingen. Med de gældende reguleringer pr. 1. oktober 1972 andrager bistanden til de nuværende folketingsgrupper på årsbasis følgende beløb:

Socialdemokratiet	1.216.275 kr.
Det konservative folkeparti	593.014 kr.
Venstre	577.432 kr.
Radikale venstre	530.688 kr.
Socialistisk folkeparti	374.873 kr.

De nævnte beløb er til fri rådighed for folketingsgrupperne til styrkelse af deres arbejdsmuligheder. Der kan for de anviste beløb indkøbes kontormaskiner, rekvisitter af enhver art, håndbøger, opslagsværker m. v., ligesom der vil kunne ansættes eksperter enten permanent eller i det enkelte tilfælde alt efter det behov, som folketingsgrupperne måtte konstatere. Der vil kunne indkaldes responsa og andre sagkyndige udtalelser, og endelig har det været et væsentligt formål med udbygningen af støtteordningen at tilgodese det enkelte folketingsmedlems behov for skrivehjælp og sekretærbistand i det daglige arbejde. Der har mellem de politiske partier været enighed om, at det nødvendige personale til dækning af partigruppernes og de enkelte medlemmers behov i så henseende mest hensigts-

*) Jfr. om de nærmere regler beretning II fra udvalget for forretningsordenen af 1. september 1971 (Folketingstidende 1970-71, tillæg B, sp. 3431 ff.); ved beslutning af udvalget for forretningsordenen af 21. marts 1972 er beløbene forhøjet med 50 pct. fra 1. april 1972.